

Op Weg

Pinksteren

2024

Uitgave van de Doopsgezinde Gemeente Alkmaar
Jaargang 55 nummer 2

Wraak - Verzoening

Oorlog - Vrede

סולש - המחלמ

ВОЙНА - МИР

Krieg - Frieden

مالس - برح

War - Peace

Πόλεμος - ειρήνη

Guerre - Paix

Elkaar verstaan

Inhoud

Jaargang 55, nummer 2

Diensten	Pagina 2
Van Babel naar Jeruzalem	Pagina 3
Dank	Pagina 4
Amerika en Doopsgezind; Nieuwe Wijkcontactpersoon	Pagina 5
Koorbezoek; In memoriam Zr. Annie Kalkman-Krottje	Pagina 6
Elkaar verstaan, of elkaar echt kennen en begrijpen?; Brei met sokken voor Oekraïne	Pagina 7
Vredesgemeente!?!	Pagina 8
Een half woord	Pagina 9
Voor herhaling vatbaar: Een zangdienst; Bloemen en Collecten; Activiteiten	Pagina 10
Het verhaal doorgeven	Pagina 11
Snelle: Een Beatle & een Stone; Gespreksgroep: 'van God los'	Pagina 12
Berichten uit Klein Beraad; Gemeentevertoeving	Pagina 13
Zo God zien; De Weg	Pagina 14
Uit de ARK; Bij het kampvuur	Pagina 15
Colofon	Pagina 16

De diensten in mei, juni, juli en augustus 2024 in de Doopsgezinde Kerk aan de Koningsweg 12 te Alkmaar.

Collectedoelen:

12 mei 2024, 10.00 uur (Luisterdienst)
Zr. Joke Bakker

Doopsgezind Wereldwerk
NL27TRIO0786880333

19 mei 2024, 10.00 uur (Beeld- en Luisterdienst)
Ds. Louise Pondman – de Wilde

Doopsgezinde Zending
NL91TRIO0338520058

26 mei 2024, 10.30 uur ARK – dienst
Jan Zwart en Erna Peijnenburg
Apostolisch Genootschap, Picassolaan 20, Alkmaar

2 juni 2024, 10.00 uur (Beeld- en Luisterdienst)
Ds. Bart Santema

Doopsgezinde Zending

9 juni 2024, 10.00 uur (Luisterdienst)
Br. Menno Hofman

Hospice Alkmaar
NL33INGB0004297690

16 juni 2024, 10.00 uur (Beeld- en Luisterdienst)
Zr. Hilda Wouwenaar

Hospice Alkmaar

23 juni 2024, 10.00 uur (Luisterdienst)
Ds. Jolan Gaaikema

Stichting COME
NL04INGB0003733187

30 juni 2024, 19.30 uur (Beeld- en Luisterdienst)
Ds. Ineke Reinhold – Scheueremann

Stichting COME

7 juli 2024, 10.00 uur (Luisterdienst)
Ds. Douwe van der Sluis

Vrijplaatsenfonds Dopersduin
NL89RABO0358500850

14 juli 2024, 10.00 uur (Beeld- en Luisterdienst)
Zr. Hilda Wouwenaar

Vrijplaatsenfonds Dopersduin

21 juli 2024, 10.00 uur (Luisterdienst)
Ds. Louise Pondman – de Wilde

Gemeenschap Oude Zijds 100
NL22ABNA0437295370

28 juli 2024, 10.00 uur (Beeld- en Luisterdienst)
Ds. Louise Pondman – de Wilde

Gemeenschap Oude Zijds 100

4 augustus 2024, 10.00 uur (Luisterdienst)
Ds. Louise Pondman – de Wilde

Inloophuis 'De Ruimte'
NL19ABNA0243493886

11 augustus 2024, 10.00 uur (Beeld- en Luisterdienst)
Ds. Kok Klever

Inloophuis 'De Ruimte'

Van Babel naar Jeruzalem

“Ooit werd er op de hele aarde één enkele taal gesproken.” Zo begint in Genesis 11 het verhaal over de bouw van de toren van Babel. Die gemeenschappelijke taal maakte het voor de mensen mogelijk om toekomstplannen te maken en om samen te werken bij het uitvoeren van die plannen. Er kwamen mensen op een vlakte bijeen en besloten om daar samen een stad te bouwen. De stad moest een toren krijgen die tot in de hemel zou rijken. Daarmee wilden ze hun naam vestigen en er tegelijk voor zorgen dat ze niet over de hele aarde verspreid zouden raken.

Voor wie deden ze dat? Voor zichzelf, als oriëntatiepunt, zodat ze elkaar altijd weer terug konden vinden op het ‘meetingpoint’, zoals je die tegenwoordig op stations en luchthavens hebt? Of deden ze het alleen om beroemd te worden?

Om goed samen te kunnen werken is goede communicatie van levensbelang, zeker in de bouw. Daarom zijn ze in de bouw ook niet zo gelukkig met al die buitenlandse bouwvakkers, ook al hebben wij ze nodig omdat wij zelf niet meer genoeg bouwvakkers hebben. Daarbij gaat het niet om discriminatie, al zal dat vast ook af en toe wel meespelen. Het is ook niet omdat die mensen geen goed werk zouden leveren. De meesten verstaan hun vak prima, ook al zal er best af en toe een beunhaas tussen zitten. Het probleem is dat ze een andere taal spreken. Natuurlijk, met handen en voeten kom je ook een heel eind. Op de bouw kunnen er echter gemakkelijk gevaarlijke situaties ontstaan en dan is het van levensbelang om elkaar snel te begrijpen. Je moet niet eerst hoeven ontdekken wat de ander bedoelt voor je een stapje opzij doet voor een vallende dakpan.

God ging eens een kijkje nemen op de bouw, daar op die vlakte. Hij vond de bouw van de stad en de toren helemaal geen goed idee. De stad is in de Bijbel vaak een plaats van verderf. Daar gebeuren zaken die het daglicht niet kunnen verdragen. *“Dit is één volk en ze spreken allemaal een en dezelfde taal,”* zei de HEER, *‘en wat ze nu doen is nog maar het begin. Alles wat ze verder nog van plan zijn, ligt nu binnen hun bereik. Laten Wij naar hen toe gaan en verwarring brengen in hun taal, zodat ze elkaar niet meer verstaan.’* (Genesis 11: 6 – 7) De stad, die nooit werd afgebouwd, kreeg de naam Babel, omdat God daar de verwarring bracht in de taal. We spreken ook vandaag nog over een Babylonische spraakverwarring als mensen elkaar niet begrijpen of compleet langs elkaar heen praten.

Jezus sprak vaak in gelijkenissen wanneer hij het had over het Koninkrijk van God. Toen zijn leerlingen hem vroegen waarom hij dat deed antwoordde hij: *“omdat de mensen ziende blind en horende doof zijn en niets begrijpen. In hen komt deze profetie van Jesaja tot vervulling: Jullie zullen goed luisteren maar niets begrijpen, en jullie zullen goed kijken maar geen inzicht hebben. Want het hart van dit volk is afgestompt, hun oren zijn doof en hun ogen houden zij gesloten. Met hun ogen willen ze niets zien, met hun oren niets horen, met hun hart niets begrijpen.”* (Mattheüs 11: 13 – 15).

Hoewel we als kind spelenderwijs leren praten en we tegenwoordig kunnen beschikken over de meest geavanceerde communicatiemiddelen, blijkt echt goed met elkaar communiceren nog helemaal niet zo eenvoudig te zijn. Voor een goede communicatie zal je bereid moeten zijn om je open te stellen voor de ander, om echt naar de ander te willen luisteren, zonder meteen je eigen opvattingen als stoorzender te laten meeklinken. Voor de ander is het dan de uitdaging om goed onder woorden te brengen wat hij te vertellen heeft. Dat is al lastig wanneer je het over heel alledaagse zaken hebt, laat staan wanneer je het hebt over zaken die je emotioneel raken. We denken namelijk wel dat wij ons in anderen kunnen inleven of dat de andere wel zal begrijpen hoe wij ons zullen voelen, maar is dat wel zo? Kunnen wij de pijn, het verdriet of juist de vreugde van de ander werkelijk voelen? Of denken we dat alleen?

Het wordt nog veel ingewikkelder wanneer wij onder woorden proberen te brengen waar we in geloven, of wanneer we een ander mee willen nemen in het visioen dat wij hebben voor een mooiere en betere toekomst voor onze wereld. Jezus stond, net als de profeten voor hem, voor de uitdaging om mensen te vertellen over hoe God de wereld bedoeld had. Als een plaats waar er gerechtigheid zou zijn voor iedereen en dat daar dan de vrede als vanzelf uit voort zou komen. Dat Rijk van God, dat is niet ergens anders of ergens in een verre toekomst. Dat Rijk van God breekt gewoon hier op aarde door in onze leefwereld op het moment dat Gods wil daar gedaan wordt. Niet een beetje, niet zo nu en dan, maar altijd en overal. Dat is wat Jezus zijn leerlingen voorhield. Dat is wat Jezus de mensen om hem heen probeerde uit te leggen, maar ze waren horende doof voor wat hij zei en ze waren ziende blind voor wat de mensen om hen heen nodig hadden: rechtvaardigheid. Vandaar de omweg via gelijkenissen. Het mocht niet baten. Zolang hij mensen genas en demonen verdreef was hij populair. Even gemakkelijk lieten ze zich ophitsen om ‘kruisig hem’ te roepen, horende doof en ziende blind voor wat er werkelijk aan de hand was. Ze waren eerder uit op publiek vermaak dan werkelijke geïnteresseerd in de genezing van mensen of een eerlijke rechtspraak. De moderne media mogen dan nieuw zijn, het effect van mensen publiekelijk aan de schandpaal nagelen of beledigen en in een kwaad daglicht stellen is helemaal niet nieuw, wanneer het gaat om het ophitsen van de massa, die niet de moeite neemt om zelf kritisch na te denken.

Het werd Pasen en het graf was leeg. Het werd Pinksteren en opnieuw was Jeruzalem vol pelgrims om dat feest in en rond de tempel te vieren. Pasen is het feest van de bevrijding uit de slavernij. Pinksteren is het feest waarop de Joden vieren dat ze in de woestijn bij de berg Sinaï de Tien Geboden van God kregen, wegwijzers voor een leven in vrijheid.

In Jeruzalem lijkt het tijdens Pasen en Pinksteren wel Babel, zoveel verschillende talen klinken er. En dan gebeurt er een wonder. Het leek of wat er in Babel gebeurde ongedaan werd gemaakt. De taal was niet langer verward en iedereen had de ervaring dat wat de apostelen zeiden in hun eigen moedertaal tegen hen gezegd werd, ongeacht waar ze vandaag kwamen. Dan stapte Petrus naar voren en houdt voor de toegestroomde verbaasde menigte een gloedvolle toespraak over het uitkomen van het visioen van de profeet Joël, over zonen en dochters die zullen profeteren, over jongeren die visioenen zullen zien en oude mensen die dromen zullen dromen. Dat zou de aankondiging zijn van het aanbreken van het Koninkrijk van God.

Net zoals tegenwoordig de één met hart en ziel gelooft en de ander alles wat ook maar in de verte met geloven te maken heeft afdoet als onzin, waren er ook toen mensen die hun schouders ophaalden en zeiden: "ze zullen wel dronken zijn" en over gingen tot de orde van de dag. Velen werden echter in hun hart geraakt door de toespraak van Petrus en sloten zich bij de apostelen aan en vormden zo de eerste gemeente. Daar in Jeruzalem ontstond een gemeenschap van mensen, verbonden in het geloof dat wanneer wij elkaar echt proberen te begrijpen en oprecht samen willen werken er veel mogelijk is in deze wereld. Verbonden in het geloof dat wij samen, stap voor stap, deze wereld een klein beetje meer kunnen laten lijken op hoe God hem voor ons bedoeld heeft. Van Babel naar Jeruzalem, een wonder van communicatie, een visioen van elkaar werkelijk verstaan.

Louise Pondman

Dank

Hartelijk dank voor de kanselbloemen, vele kaarten en goede wensen die ik na mijn dijbeenbreuk mocht ontvangen. Dank zij een paar stalen pennen kan ik weer redelijk uit de voeten, al zal het nog wel een tijdje duren voor ook mijn spieren weer op krachten zijn en ik weer op mijn fiets naar de kerk kan komen.

Dankzij mijn particuliere chauffeur kon ik toch bij de diverse onderhoudswerkzaamheden en vergaderingen aanwezig zijn.

Bert Siebeling

Dank

Ik wil graag iedereen bedanken voor de belangstelling die ik heb ondervonden in de vorm van bloemen (uit de dienst), kaarten en telefoon (gesprek of berichtje) voor- en na mijn operatie. Het heeft me goed gedaan! En ik ben dankbaar dat ik voorspoedig herstel.

Joke Bakker

Dank

Hans en Rineke kwamen, namens de Kerk, met bloemen voor mijn verjaardag. Ik werd 85 jaar en daar is aandacht aan gegeven. Hoe leuk is dat, maar vooral hoe attent.

Ook een mooie felicitatiekaart mocht ik ontvangen. Dank daarvoor. Het werd mede door dit bezoek een geslaagde 1 april.

Hans Smit.

Dank

Voor mijn 75e verjaardag mocht ik een mooi 'boekje' van de wereldwinkel ontvangen. Hartelijk dank voor deze attentie.

Jan Bart

Dank

Op 22 april is, na een langdurige periode van hoop en vrees, onze schoondochter Jantine als gevolg van een uitgezaaide borstkanker overleden. Langs deze weg danken wij een ieder die zowel tijdens de ziekte als na het overlijden ons heeft gesteund met een vraag, een kaartje of anderszins.

Op 28 april kregen wij als blijk van steun uit de gemeente de kanselbloemen samen met een condoleancekaart thuisbezorgd door Hans en Rineke de Jonge.

Ria en Jan Bart

Amerika en Doopsgezind

Amerika is te groot. We rijden om de andere dag een stuk verder het land in en de kinderen beginnen het saai te vinden. Het is gewoon te veel en te ver. Het plan was om van oost naar west te rijden, maar het is gewoon een te groot land. We besluiten om een vliegveld te zoeken en een stuk te vliegen om dan weer verder te gaan. We willen echt nog naar de Rocky Mountains en misschien nog wel verder. Dit kan allemaal, omdat we de boot goed verkocht hebben. De kinderen mochten nog één keer kiezen waar onze laatste grote reis naar toe zou gaan, voor ze uit zouden vliegen.

'Amerika!' riepen ze, want daar waren Disney-world, Universal Studio's, wolkenkrabbers en heel veel dingen die je daar zo maar kon kopen.

Eindelijk zijn we in Kansas aangekomen en we bedenken ons dat de stad Wichita bekend is van de school voor Peace studies van de Mennonites. Misschien interessant om eens contact te zoeken voor we beslissen hoe we verder gaan. Het vliegveld is niet ver hier vandaan.

In Wichita zoeken we een hotel en de Mennonite community is zo maar te vinden in het telefoonboek. De Mennonites vinden het leuk om ons te ontmoeten en we spreken af in een restaurant op loopafstand van het hotel.

Daar aangekomen zien we in de hoek een lange tafel met mensen waarvan ik eigenlijk al zeker weet dat 'zij' het zijn. Degelijk in het pak en erg vriendelijk. Over de zitplaatsen is nagedacht. De kerkenraad wil met mijn toenmalige man spreken en voor de kinderen zijn er twee jongeren gekomen. Ik word naast een vrouw van rond de 80 gezet, 'want zij komt ook uit Nederland'.

Een beetje bevreemd schuif ik naast haar en ons gesprek begint. Zoekend hoe we elkaar zullen begrijpen. Ze spreekt een mengelmoes van Engels, Nederlands en volgens mij een beetje Fries.

'Dus, ik begrijp dat u ook uit Nederland komt', zeg ik.

'Ja, maar we zijn al heel lang hier. We emigreerden al snel na de oorlog,' zegt ze.

'En waar komt u vandaan in Nederland?' vraag ik.

'We komen uit Friesland', is haar antwoord.

'Oh', zeg ik, 'daar heb ik ook gewoond. Waar uit Friesland als ik vragen mag'.

'Nou, dat is niet belangrijk, hoor. Het is een heel klein dorp, dus dat zal je vast niet kennen. Vertel maar hoe het daar nu is in Nederland'.

Maar ik geef niet op. 'Ik heb in een klein dorp in Friesland gewoond, dus ik ben wel nieuwsgierig waar u vandaan komt.'

'Je kent het vast niet. Het dorpje is Tjalleberd'.

Verbaasd kijk ik haar aan. 'Daar heb ik ook gewoond, dat is toevallig!' roep ik uit. Zij kijkt me met grote ogen aan, ook helemaal verbluft.

'Wanneer dan en waar dan?', vraagt ze.

'Ik was twee toen we kwamen en we gingen in de Doopsgezinde pastorie wonen. Bij de predikant, mijn tante Trijn.'

Dat is ook toevallig. Mijn zuster was getrouwd met

met de koster daar.'

'Ja,' roep ik, 'dat waren Age Bos en zijn vrouw. Ik weet nog dat hij kippen had', zeg ik. We kijken elkaar nog steeds met grote ogen aan.

Dan zegt ze: 'ik kreeg toen een brief van haar. Ze schreef me dat er een vrouw met twee kleine kinderen was komen wonen. Een jongetje en een meisje.'

'En dat meisje was ik', roep ik.

We blijven elkaar aan kijken, totaal verbluft.

Zo'n grote wereld die opeens heel klein is geworden.

In Wichita vinden we elkaar. Een feest van herkenning voor ons allebei.

De rest van de avond halen we herinneringen op aan dat kleine dorpje en voelen ons gezien in dat verre land.

Marlot Rappard

Nieuwe wijkcontactpersoon

Een tijdje terug gaf zr. Jopie Siebeling aan te willen stoppen als wijkcontactpersoon. Jammer natuurlijk maar ze heeft het lang gedaan, waarvoor heel veel dank.

We moesten dus op zoek naar iemand anders, want de wijkcontactpersonen zijn een grote steun voor ds. Pondman. Zij noemde de naam van zr. Marjolijn Robben. Toen we haar benaderden en uitlegden, wat het inhoudt, zei ze meteen spontaan ja. Geweldig, waarvoor dank en een hele zorg minder.

Dit betekent voor de leden en vrienden in de wijk van Jopie, dat ze met iemand anders te maken krijgen, maar dat zal gauw wennen.

We wensen Marjolijn alle goeds bij haar nieuwe taak en gaan ervan uit, dat ze zich er spoedig helemaal vertrouwd mee voelt.

*De wijkcontactcommissie,
Klaartje, Fred en Hilda*

Koorbezoek

Een aantal jaren geleden kwam met zekere regelmaat het koor van Hesston College naar Europa, om concerten te geven in Duitsland en een aantal doopsgezinde gemeenten in Nederland. Zo zijn ze ook regelmatig bij ons in Alkmaar geweest.

Nu hebben we contact met een ander koor en dat komt op 12 juni 's middags bij ons zingen. Het is het koor van Eastern Mennonite Highschool, gevestigd in Harrison, Virginia, USA.

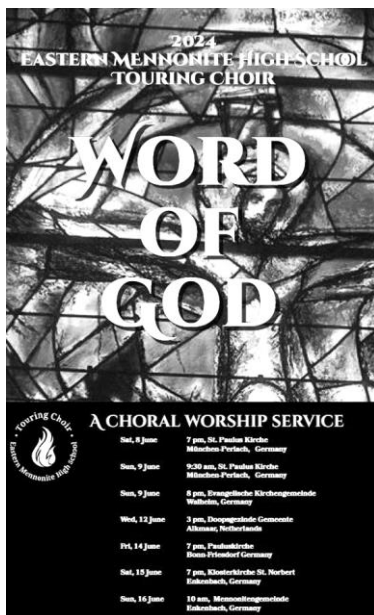
Het koor is ruim eeuw geleden opgericht met speciale focus op vocale muziek voor de eredienst. Het EMHS Touring Choir bestaat uit studenten van 17 en 18 jaar, die elk voorjaar een tournee maken om te zingen in plaatselijke kerken. Om het jaar wordt er in de zomer een tour naar Europa gemaakt.

Ze doen een aantal locaties in Duitsland aan en komen speciaal voor ons naar Nederland, wij zijn de enige Doopsgezinde Gemeente waar ze zingen, om iedereen die maar luisteren wil deelgenoot te maken van hun muzikale erfenis, met muziek waarin het geloof in Christus centraal staat.

Er komen op 12 juni maar liefst 47 jonge mensen zingen. Het zal een geweldige middag worden, waarbij het natuurlijk belangrijk is dat er publiek komt, en liefst zoveel mogelijk. Want het is natuurlijk te gek voor woorden als ze speciaal naar Alkmaar komen om voor lege stoelen te zingen, dat kunnen we niet maken.

Het is de wens van koor en leiding om na afloop kennis met ons te maken en om dat mede te realiseren wordt er een eenvoudige maaltijd georganiseerd. Hoe dat precies allemaal gaat, wordt later nader bekend gemaakt, maar zet u 12 juni met grote letters in uw agenda. En maak graag reclame voor dit concert, zodat onze kerk te klein is voor alle luisteraars.

Hilda Wouwenaar

In memoriam zr. Annie Kalkman-Krottje

Antje Jantje Krottje werd op 27 mei 1930 geboren in Sint Annaparichie, gemeente Het Bildt in Friesland, waar haar ouders een winkel hadden. Annie droomde ervan om onderwijzeres te worden, maar door de oorlog kwam hier niets van terecht. Tijdens een doopsgezinde Pinksterconferentie ontmoette zij Herman Kalkman uit Vlaardingen, waarmee zij op 20 december 1961 in het huwelijk trad. In die tijd moest een vrouw na haar huwelijk nog stoppen met werken, maar dat betekende niet dat Annie stil ging zitten. Haar leven lang deed zij vrijwilligerswerk en daarvoor kreeg ze een koninklijke onderscheiding.

Annie werd op 17 februari 1963 in de Doopsgezinde Gemeente Rotterdam op haar belijdenis gedoopt.

In Vlaardingen werd hun dochter Marita geboren. Toen Herman een baan aan de zeevaartschool in Den Helder kreeg verhuisde het gezin naar Den Helder, waar dochter Joke het levenslicht zag. In de Doopsgezinde Gemeente Den Helder was er niets voor de kinderen, dus zette Annie zelf een kinderkring op, waar ze elke bijeenkomst begon met het samen met de kinderen zingen van het lied 'Kinderen van één Vader'. Dat lied klonk ook tijdens haar uitvaart.

Annie en Herman hadden het plan om na de pensionering van Herman naar Heiloo te verhuizen. Daarom lieten ze zich alvast overschrijven naar de DG Alkmaar. Van de verhuizing is het uiteindelijk niet gekomen.

Herman was lang boekhouder van onze gemeente en wanneer de penningmeester dan naar Den Helder kwam voor overleg, zorgde Annie voor een uitstekende lunch.

De gezondheid van Annie werd op een gegeven moment steeds brozer. In augustus 2021 werd de mantelzorg voor Annie te zwaar voor Herman en verhuisde ze naar verpleeghuis Den Koogh, waar hij haar twee keer per dag bezocht. Op 30 oktober 2021, vlak voor zij 60 jaar getrouwd waren, overleed Herman onverwacht. Annie miste hem zeer.

De laatste maanden ging de gezondheid van Annie snel achteruit en na een herseninfarct in maart overleed zij op 13 april. Op 19 april namen wij met een korte plechtigheid, die Annie zelf al had voorbereid, afscheid van haar in het uitvaartcentrum Oleahof in Den Helder.

Moge de herinnering aan haar haar kinderen en kleinkinderen tot zegen zijn.

Louise Pondman

Elkaar verstaan, of elkaar echt kennen en begrijpen?

'Dat jij in God gelooft, meen je dat echt???' vroeg een vriend toen ik vertelde dat ik zondag niet vroeg kon afspreken omdat ik naar de kerk wilde. 'Nou, het is zo dat ik God geloof. Wel een verschil', zeg ik. Die vriend vond het raar en eigenlijk vond hij dat ik tamelijk dom was.

Nu liet die vriend zich erop voorstaan dat hij erg veel las en hij beloofde mij onderzoek te doen om voor eens en altijd te bewijzen dat religie op sprookjes gebaseerd was. Ik wenste hem sterkte en we gingen over tot de orde van de dag.

Met verbazing kreeg ik ruim een maand later een stapel papieren in mijn hand gedrukt. Zijn bewijs, vertelde hij me.

Ik bladerde het door en zag dat hij veel moeite had gedaan om aan te tonen dat er zoveel verhalen niet klopten. Aantallen soldaten van Saul en David, hoeveelheden doden die op slagvelden waren gevallen, koningen die geen koningen waren geweest en wonderen die helemaal niet konden, laat staan een schepping in zes dagen.

Ach, dacht ik, weer dezelfde argumenten, weer dezelfde ideeën. Maar goed, ik zou het proberen.

'Waar baseer je op dat de Bijbel een geschiedenisboek is en op chronologische manier geschreven is?' vroeg ik. 'Wat weet je van de ontstaansgeschiedenis van de Bijbel (betekent 'boeken' hoor). En ken je ook de Joodse traditie, de Kabbala en de betekenis van getallen daarin? Die dingen moet je wel meewegen als je geloof wil aanvallen.'

Het gesprek daarna verliep stroef en hij trok zich terug in zijn studeerkamer. Helaas ben ik toen een vriend en een vriendin kwijtgeraakt. Ze zoeken geen contact meer.

Een andere ervaring:

Tijdens een vriendinnenuitje kwamen we langs een oude vermaning. We moesten erop geattendeerd worden, anders liep je er zo aan voorbij. Ik vertelde over de geschiedenis van de vermaningen en waarom ze zo achteraf gebouwd moesten worden, geen toren mochten hebben en eigenlijk helemaal niet opvallen.

De vriendinnen waren geïnteresseerd en een beetje verbaasd om te horen dat ik actief Doopsgezind ben. We gingen lunchen en het gesprek ging verder over kleinkinderen en reisjes. Ja, we waren echt gepensioneerd vriendinnen op stap.

Een paar weken later kreeg ik van één vriendin een boek. Een prachtig boek. Een soort almanak over Maria met leesteksten, schilderijen en verhalen. Ik was blij met de attentie, maar vertelde ook dat Doopsgezind zijn niet hetzelfde is als Maria een bijzondere plek geven.

Thuis bekeek ik het boek eens goed. Ja, erg mooi. Maar eigenlijk zei het mij niet veel. Toen dacht ik aan mijn oude vriendin, ik ken haar al vanaf mijn elfde jaar. Zij is katholiek en gaat graag naar de mis, op kloosterretraite en ze is geïnteresseerd in spirituele zaken.

Bij haar op bezoek liet ik haar het boek van Maria zien. Ze vond het prachtig! En bedacht dat ze wel iedere morgen een stuk daaruit wilde lezen..

Bijna verliefd bladerde ze erin, met moeite legde ze het weg toen we koffie gingen drinken.

'Ik geef het aan jou!', zei ik in een opwelling. 'Hier is dit boek van Maria veel meer op zijn plek dan bij mij.'

Later heb ik die vriendin verteld dat ik het boek had weggeven aan iemand die het boek helemaal te gek vond. Dat ik hoopte dat ze het begreep en dat dit bijzondere boek nu echt een goede plek had gekregen.

Hoewel ze een beetje teleurgesteld was, vond ze het toch een goede beslissing van mij omdat het boek nu een bestemming kreeg waarvoor zij het eigenlijk bedoeld had.

Marlot Rappard

Brei mee met SOKKEN voor Oekraïne!

In september gaan er SOKKEN mee bij het transport van comforters naar Oekraïne. Sokken van sokkenwol (20-25% polyamide o.i.d.). Voor dames- en kindermaten in alle kleuren maar voor herenmaten graag donker, effen of gemêleerd. Sokken per paar bij de teen aan elkaar vast maken en de lengte/maat van de voet er bij vermelden.

Is dit iets voor jou of heb jij familieleden of kennissen die mee willen doen? Voor een standaard breipatroon of voor meer informatie over deze actie stuur een e-mail naar Jeannette of Marjan:

comforters@doopsgezind.nl

Wij hopen op deze manier hulp en steun te bieden aan verdrukten in de kou.

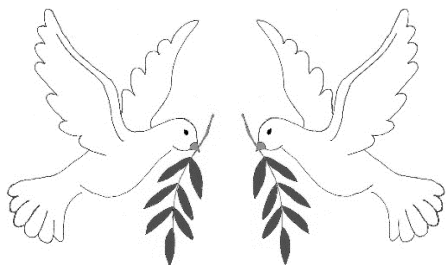
Antoinette Hazevoet

Vredesgemeente!?!

Kijkt u er nog wel eens naar, die puzzel die in de Mennozaal aan een kast hangt? Die puzzel die we maakten tijdens de startzondag, toen we ons samen afvroegen waar je aan kunt zien dat wij een vredesgemeente zijn en hoe we dat nog meer zouden kunnen worden. In Op Weg, in de nieuwsbrief van oktober, schreef ik een verslag over die zondag en de puzzel.

Zo nu en dan zie ik gasten er wel eens een foto van maken. De puzzel trekt dus blijkbaar wél de aandacht. We kozen 'Vredesgemeente!?!' tot het jaarthema. Nu wij langzaam richting het einde van het winterseizoen gaan is het misschien een goed idee om een keer de balans op te maken. Waren wij het afgelopen jaar een vredesgemeente? En waar merkte je dat dan aan? Ik stel voor dat u daar eerst even over nadenkt voor u verder leest.

In de week van 17 tot 24 september was de PAX vredesweek. In de stad waren er verschillende vredesactiviteiten, georganiseerd door de Alkmaarse Ambassade van Vrede. Heeft u daar iets van meegekregen?

Op zaterdag 23 september was er een vredeswandeling, georganiseerd door het Interreligieus en Levensbeschouwelijk Platform Alkmaar (ILPA), met als thema: 'Dit zijn de namen'. Het ging om de namen van mensen die om hun geloof vermoord waren, o.a. de Joodse slachtoffers uit de Tweede Wereldoorlog, maar ook Alkmaarse doperse martelaren uit de zestiende eeuw. We stonden stil bij de struikelstenen die liggen bij huizen waaruit Joden waren weggevoerd en in onze kerk vertelde ik aan de deelnemers van de wandeling over onze martelaren, net zoals er later op de Paardenmarkt iemand iets vertelde over de rooms-katholieke martelaren.

Heeft u daar iets van gemerkt? We sloten op zondag 24 september de vredesweek af met een vredesdienst in onze kerk, waarbij we ook gasten ontvingen, die speciaal voor de vredesdienst kwamen.

Zaterdag 25 november was er een vredeswandeling door de stad. Het was een reactie op de gebeurtenissen in en rond Gaza. Een indrukwekkende stiltewandeling vóór de vrede, zonder politieke keuzes voor de ene of de andere partij. Die is u vast niet ontgaan, want die haalde zelfs de krant.

Op zondag 3 december was het eerste Advent en ontvingen we, zoals elk jaar, de kaars van de ARK in de dienst. In die dienst was ook Miwa Tamamoto aanwezig met de 'Flame of Hope'. Een vlam die zij voor de vrede brandende houdt in een stormlantaarn en die verbonden is met vele vlammen die overal op de wereld branden voor de vrede. Wij voegden daar onze gebeden voor vrede aan toe. Ik deed dat in de dienst, velen van u schreven een wens of gebed na de dienst op een kaartje.

Misschien bent u ook wel eens op donderdagavond op het station geweest, waar om de week van 17.30 tot 18.30 uur een trouw groepje mensen een wake houdt voor de vrede. De andere week is daar een sit-inn voor Gaza.

Dan was er natuurlijk ook de wake voor Gaza op 16 maart in onze eigen kerk en in nog 30 andere doopsgezinde kerken in Nederland. Op die dag gaven wij van 9.00 tot 21.00 uur in een soort estafette elk uur het licht voor de vrede door aan weer andere gemeentes, en we tekenden een petitie met de oproep tot een onmiddellijk staakt het vuren in Gaza, het stoppen van het schenden van mensenrechten en het zoeken naar geweldloze manieren voor een uitweg uit de conflictueuze situatie die door de jaren heen is ontstaan in Israël en de Palestijnse gebieden. Een indrukwekkende bijeenkomst, waar ook mensen van buiten onze gemeente aan deelnamen. Als u er niet bij kon zijn, kon u de dienst ook thuis volgen en anders heeft u er over kunnen lezen in de digitale nieuwsbrief van de ADS.

Eigenlijk is er deze winter best veel gebeurd op het gebied van activiteiten voor de vrede. Zijn wij daarmee dan een vredesgemeente? Of zou er nog best een tandje bij kunnen? Ik vraag mij bijvoorbeeld af hoe we de vredesgedachte niet alleen door een paar zeer actieve leden, maar door de hele gemeente zouden kunnen laten dragen. Zou het bijvoorbeeld helpen als wij als gemeente lid zouden worden van een organisatie als PAX-vrede, Amnesty International of Community Peacemaker Teams en dan ook samen actief aandacht gaan besteden aan die organisaties? Of zal ook dat dan weer alleen door een klein groepje gedragen worden?

Ik denk dat we nog lang niet klaar zijn met ons jaarthema: 'Vredesgemeente!?!' Misschien nog maar voor een jaartje oefenen bijtekenen? Dan doet u natuurlijk ook van harte mee.

In elke dienst steken we een kaars aan als symbool van het Licht van God dat in ons midden brandt en als symbool van vrede voor de wereld. Aan het einde van de dienst doven we de kaars en spreken daarbij uit dat we het licht en de vrede meenemen de wereld in. Laten we daar op doordeweekse dagen nog eens aan terugdenken.

Louise Pondman

Een half woord

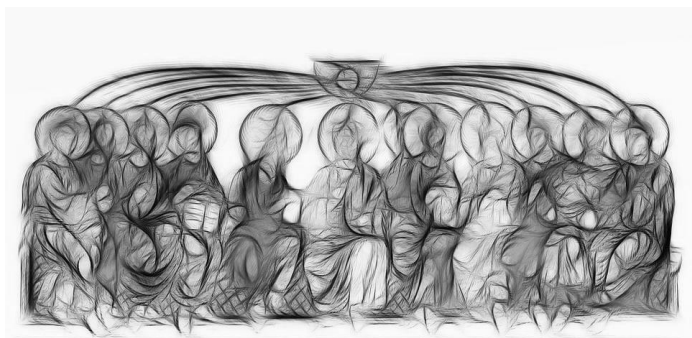
“Een woord is slechts een instrument, dat soms een plek ontgint, waar - in een moment van stilte - mijn ziel de ander vindt.”

Aan deze tekst moest ik denken toen we tijdens de redactie vergadering uitkwamen bij het thema Elkaar verstaan. Woorden die jaren geleden in me op zijn gekomen. Waar zijn ze vandaan gekomen? En waarom kwamen ze toen op? Dat weet ik niet meer. Maar soms komen ze blijkbaar weer in mijn herinnering terug. Ze geven aan dat woorden ondergeschikt zijn aan wat zonder woorden - in stilte - gezegd wil worden. Om zo te kunnen luisteren is die stilte nodig.

Vooraf stilte in je hoofd, waar de kwebbelende aap zo dominant aanwezig kan zijn. Een aanhoudende gedachtestroom waar nauwelijks ruimte is voor de ontmoeting met de ander. Dan lijkt je al gauw aan een half woord genoeg te hebben om te weten wat die ander wil zeggen. Je vult het al helemaal in, in gedachten of zelfs in woorden uitgesproken. Dat oordeel staat meteen de echte ontmoeting en verbinding in de weg. Elkaar echt ontmoeten vraagt dus om een andere houding. Het luisteren zonder woorden.

Zou dat gebeurt zijn, op die eerste pinksterdag, toen de leerlingen van Jezus spraken met woorden in de eigen taal van elke luisteraar? Of waren het niet zo zeer de woorden maar de stilte tussen de woorden, waarin de ziel van de spreker zich met het hart van de ander kon verbinden? Niet iedereen voelde zich aangesproken. Er waren ook toehoorders die van mening waren, dat de leerlingen verward of dronken waren. Met hart en ziel met elkaar spreken en luisteren is een ontmoeting waar een bijzondere verbinding tot stand komt. In die verbinding doen woorden er eigenlijk niet echt meer toe. Het is een nieuw verstaan, een verbinding die een weldaad voor beiden betekent.

Pinksteren is het feest van de geest: de Heilige Geest. Heilig in de zin van helend, heel makend. De wind/de vlammen hebben die geest in de mens wakker gekust, als bij Doornroosje na honderd jaar slapen. En de Heilige Geest doet wat Hij belooft: opnieuw verbinden - religie. De mens opnieuw verbinden (of die verbinding doen oplichten) met zijn Oorsprong, de Bron of goddelijk vonk. Welke woorden bij jou maar innerlijk resoneren.

De thema's van het Kerst- Paas- en Pinksternummer worden daarmee met elkaar verbonden. Het Licht, dat in de wereldse duisternis doordringt, door de geboorte van het Kind dat weigert vijand te zijn, is een eerste stap naar verbinding.

Hoop is geboren en Hoop doet Leven. Geloof in Verbinding is door de dood niet verbroken, maar is tot opmaat geworden van het waaien van een andere Geest: de geest van het Elkaar Verstaan.

In de dagen dat ik deze bijdrage aan het Pinksternummer schrijf, lees ik in een van de lessen van een Cursus in Wonderen het volgende (Les 352) “Oordeel en Liefde zijn tegengelen. Van het ene komt alle leed van de wereld. Maar van het andere komt de vrede van God Zelf.” Die woorden maken mij stil. En ik laat ze op me inwerken. Ik zie de verstrekkende gevolgen van het oordelen in mij en overal om mij heen. En ja, ik geloof dat al het leed in- en van de wereld daaraan ten grondslag ligt. Je daarvan bewust worden is een eerste stap. En het is zo makkelijk om dat bij anderen te zien. Denk daarbij maar aan de balk en splinter. Maar er is eerlijkheid en moed voor nodig om je eigen innerlijk te onderzoeken en je de vraag te stellen: wat doe ik? waar oordeel ik over mijzelf en anderen? Jij alleen bent verantwoordelijk voor dit innerlijk proces. Met het Licht van bewustzijn kun je alle schaduwplekken in jezelf onderzoeken. Dat mag zonder oordeel of schuldgevoel. De Heilige geest biedt daarbij zijn hulp aan met de belofte: je opnieuw te verbinden met je Oorsprong en met de medemens en daarin ligt de vrede van God. Vraag en er zal je gegeven worden. Geloof daarin en je zult zien.

Joke Bakker

Voor herhaling vatbaar: een zangdienst!

Evenals vorig jaar organiseert de liturgiecommissie weer een zangdienst en wel op 18 augustus a.s.

De reacties op de dienst van vorig jaar waren uitsluitend positief.

Het verbindende orgelspel van Henny van de Kraats speelde daar zeker een grote rol in, samen met passende teksten tussendoor.

Vorig jaar waren er zoveel liederen opgegeven dat we een selectie moesten maken, zodat uw lievelingslied er wellicht niet bij was.

Op 18 augustus is er de herkansing!

We vragen u om vóór 1 augustus uw voorkeurslied door te geven aan Anneke Struijf (anneke.struijf@gmail.com)

Misschien kunt u daarbij aangeven waarom dit uw favoriete lied is. Het is niet noodzakelijk maar wellicht kunnen we dan de teksten, die tussendoor worden uitgesproken, daarop aanpassen.

Zo wordt het nóg meer een gezamenlijke dienst.

We kijken weer uit naar uw opgave. Alvast hartelijk dank!

*Namen de liturgiecommissie
Jacqueline Roelofs*

Bloemen en collecten

Datum	Naam	eigen gem.	extra
11-02	zr. B. Kohne	20,00	22,20
18-02	zr. H. Koornneef	23,53	27,20
25-02	zr. M. v.d. Zwan	24,85	106,15
03-03	fam. J. Bakker	35,50	56,00
10-03	zr. J. Bakker	51,40	31,20
17-03	br. B. Siebeling	21,25	21,30
24-03	zr. T. Visser	19,50	31,50
31-03	zr. L. Pondman	60,15	64,15
07-04	mw. M. Habets	33,05	33,83
14-04	zr. G. Hack	37,00	41,10
21-04	dhr. D. v.d. Veen	29,50	43,50
28-04	fam. J. Bart	28,20	59,60

Overzicht activiteiten mei tot en met september 2024.

02-05	19.30	Mennonights	Kerkenkamer
08-05	10:00	Waardse Leeskring	
14-05	14.00	Kring Bergen / Schoorl / Heerhugowaard	
21-05	10.00	Ontmoetingskring	Mennozaal
29-05	09.30	Klein Beraad	Kerkenkamer
29-05	17.00	Regiobijeenkomst	Dopersduin
11-06	14.00	Kring Bergen / Schoorl / Heerhugowaard	
12-06	10:00	Waardse Leeskring	
12-06	15.00	EMHS Touring Choir	Kerkzaal
13-06	19.30	Mennonights	Kerkenkamer
22-07	14.30	Redactie 'Op Weg'	Mennozaal
23-07	10.00	Liturgiecommissie	Mennozaal
08-09	10.00	Introductie Jaartheme	

Informatie bijeenkomsten kringen, zie hieronder de contactpersonen:

Kring Bergen – Schoorl - Heerhugowaard

informatie en opgave: Klaartje van Leersum, tel. 072 5812361, hartleers@planet.nl

Ontmoetingskring

informatie en opgave: Irene van de Pavert, tel. 072 5333287 irene1851@hotmail.com

Mennonights

informatie en opgave : Louise Pondman , tel 072 – 8887948, louise.pondman.de.wilde@gmail.com

Waardse Leeskring

Contactpersoon: Hilda Wouwenaar, 072 5126036, wouwenaar1@live.nl

Regiobijeenkomst Dopersduin

informatie en opgave : Louise Pondman , tel 072 – 8887948, louise.pondman.de.wilde@gmail.com

Inleverdatum copy voor Op Weg 5 augustus 2024.

e-mail: jan.en.ria.bart@hetnet.nl

Regiobijeenkomst

De Regiobijeenkomst te Dopersduin op woensdag 29 mei heeft als thema: **“Het mag wel ergens over gaan”**.

Het verhaal doorgeven

Pinksteren is bij uitstek het verhaal van inspiratie: de hoop die gestart is bij Pasen, bij de opstanding van Jezus wordt nu doorgezet en we worden door de Heilige Geest geïnspireerd dit door te geven! Nu is het tijd dat de leerlingen – (wij!) – dit verhaal doorgeven aan de wereld. Wat ik het mooiste vind aan het verhaal van Pinksteren, is dat de leerlingen verstaanbaar zijn voor iedereen.

We lezen het in Handelingen 2 : 5-12
Toen dat geluid opkwam, liep de menigte te hoop en raakte in verwarring, omdat iedereen hen in zijn eigen taal hoorde spreken. Ze stonden versteld en vroegen zich verwonderd af: 'Maar dat zijn toch allemaal Galileeërs die daar spreken! Hoe is het dan mogelijk dat ieder van ons de taal van zijn geboortestreek hoort? Parten en Meden en Elamieten, en bewoners van Mesopotamië, Judea en Kappadocië, Pontus en Asia, Frygië en Pamfylië, Egypte en het Libische gebied bij Cyrene, en hier woonachtige Romeinen, Joden en proselieten, Kretenzen en Arabieren, wij horen hen in onze eigen taal spreken over de grote daden van God.' Ze stonden allen versteld, en in grote verlegenheid zei de één tegen de ander: 'Wat heeft dit te betekenen?'

Parten, Meden, Elamieten en nog veel meer: iedereen verstaat het verhaal! Hoe mooi zou het zijn, als anno 2024, iedereen het verhaal van Jezus zou verstaan?

Ik hoorde een tijdje geleden het liedje van Snelle op de radio: 'Een Beatle en een Stone'. (Zie inzet). Aangezien ik ben opgegroeid met een vader die fan was van The Beatles kon ik me erg identificeren met dit nummer! Mijn vader is een Beatle! En in het nummer zingt Snelle over polarisatie en over elkaar kwijtraken omdat je anders over belangrijke dingen denkt.

Eén zin sprong er voor mij uit: 'We praten en we praten maar we geven elkaar spatie Oh was de wereld maar als onze relatie' Was de wereld maar als onze relatie; een relatie waarin we met elkaar praten en elkaar de ruimte geven om te zijn wie we zijn, zonder de ander proberen te overtuigen van wat juist, goed is of zo hoort.

En toch, tegelijkertijd denk ik dat wij als Christelijke gemeenschap een goed verhaal hebben. Hoe kunnen wij dit verhaal overbrengen, zonder dat wij juist diegenen worden die de ander proberen te overtuigen? Want ik geloof oprecht dat wij ook graag als Doopsgezinde gemeente zouden willen groeien: meer mensen in de dienst op zondag, zelfs kinderen! Dat is een droom die wij allen zo graag willen realiseren. Juist omdat wij een boodschap hebben van Hoop: het Licht in de wereld! Jezus heeft de dood overwonnen en de dood is niet het einde. Het is juist het begin! Als wij onze daden baseren op hoe Jezus ons dat voorleefde en dit laten zien in de wereld, kunnen wij juist die lichtpuntjes zijn. Maar tegelijkertijd zou het zo mooi zijn als andere mensen ook voelen dat zij zélf het Licht zijn en het Licht kunnen doorgeven. We zijn immers allen naar Gods evenbeeld geschapen?

Sire heeft een nieuwe campagne die ook over licht gaat. De campagne heet: Vind je lichtpuntje en durf te hopen.

De wereld kan soms duister voelen. Nog voor het ontbijt lees je over oorlogen, klimaatverandering of een inbraak in de buurt. Soms zakt de moed je in de schoenen. Terwijl juist in onzekere tijden hoop houden zo belangrijk is. Het helpt ons nadenken over wat belangrijk is, geeft moed en maakt weerbaar.

Als je hoopvol bent, investeer je in het heden én in je toekomst. Daarom roept SIRE je in deze campagne op om lichtpuntjes in jouw leven te vinden die jou hoopvol maken. Kleine sprankjes hoop, die je keer op keer de kracht en energie geven om door te gaan.

Het is de moeite om op de website van Sire deze spotjes te bekijken, de tekst luidt als volgt:

*Als de wereld duister voelt,
En alles lijkt uit evenwicht,
Weet dan dat juist in donkere tijden,
Er kleine puntjes zijn van licht.
Kijk om je heen,
Houd je ogen heel goed open;
Vind je lichtpuntje
En durf te hopen*

Durf te hopen! Dat mogen wij ook! Wij mogen hopen dat mensen de weg weten te vinden naar onze mooie Vermaning, wij mogen hopen dat ook wij weer groeien en mensen vragen naar onze kerk; wat doen jullie daar eigenlijk?

Wij hebben een verhaal, een verhaal van Hoop! Een verhaal waar we trots op mogen zijn en wat we mogen delen met de wereld. Pinksteren is ook de oproep aan ons door Jezus; nu zijn jullie aan de beurt! Ga het maar doen! Ga maar vertellen aan de mensen wat er is gebeurd en wat dat heeft betekend in jouw leven! De wereld heeft die boodschap nodig, die boodschap van Licht en van Hoop.

Een officier van het Leger des Heils zei laatst tegen mij; evangeliseren is niets anders dan de ander een uitnodiging geven; een open hand naar de ander; 'jij bent welkom, ik wil je uitnodigen om in ons huis binnen te komen'. Misschien kunnen wij ook zo beginnen? Met een uitnodiging, een uitgestrekte hand, net als Jezus; kom je met me mee?

Andrea Wieffering

Snelle: Een Beatle & een Stone

Zij houdt van de zomer en ik meer van de winter
Wil zij naar buiten dan blijf ik liever binnen
Ik stem iets anders en zij op Jesse Klaver
Ik drink 'm met gewone melk en zij met haver
Maar ze ligt naast me en ik kan van haar leren
Ik laat haar in haar waarde zij laat mij dingen proberen
We praten en we praten maar we geven elkaar spatie
Oh was de wereld maar als onze relatie

Refrein

Haar vader was een Beatle en de mijne een Stone
Zij luistert liever Flemming en ik liever Antoon
Toch liggen we hier samen ja zo kan het dus ook
Haar vader was een Beatle en de mijne een Stone
Een Beatle en een Stone
Net als vuur en water
Maar toch sta je naast me oh oh
Een Beatle en een Stone
Net als vuur en water
Maar toch sta je naast me oh oh

Zijn wij het antwoord dan onze relatie
Ik lig er wakker van polarisatie
Het is niet het één of het ander
En het hoeft niet witter of zwarter
Cd'tje van jou cd'tje van mij kom laten we dansen
Want de dagen zijn er door nachten
En het kan niet zonder elkaar
Oh wat doe ik graag dingen anders voor haar

Refrein

Haar vader was een Beatle en de mijne een Stone
Zij luistert liever Flemming en ik liever Antoon
Toch liggen we hier samen ja zo kan het dus ook
Haar vader was een Beatle en de mijne een Stone
Een Beatle en een Stone
Net als vuur en water
Maar toch sta je naast me oh oh
Een Beatle en een Stone
Net als vuur en water
Maar toch sta je naast me oh oh

Na na na na na na (een Beatle en een Stone)
Na na na na na na (eén liedje één droom)
Na na na na na na (een Beatle en een Stone)
Na na na na na na (eén liedje één droom). (2x)

Refrein

Gespreksgroep 'Van God los' - een impressie -

Aangetrokken door het thema 'Van God los', zijn we bij elkaar gekomen. Mensen van verschillende pluimage, met een christelijke achtergrond. Gepland stonden, drie avonden. Wij zijn met elkaar in gesprek geraakt, beginnend met het Godsbeeld uit onze jeugd. Hoe we zijn gegroeid, hoe onze inzichten veranderd zijn. Wat we los hebben gelaten, wat ons nog dierbaar is. En, wat nú onze 'vensters op God' zijn.

Het zijn heel bijzondere gesprekken geworden. We hebben elkaar leren kennen en waarderen. Er is een zekere 'binding' ontstaan. Een ieder kan in de ontmoetingen zijn/haar eigen verhaal kwijt. Er is aandacht, interesse, openheid en verdieping naar en in elkaar.

De manier waarop we in gesprek raakten was, zowel simpel als uitnodigend! Bijvoorbeeld als we oude en nieuwe teksten m.b.t. geloof, met elkaar vergeleken en vertelden wat aansprak, wat minder en wat niet. Of gewoon een plaatje kiezen of tekenen en dan vertellen, waarom je zó hebt gekozen of getekend. Een ieder spreekt vanuit zijn/haar levenservaring en doet voor honderd procent mee! Het maakt veel in ons los, vaak heel divers. Maar nooit belerend naar de ander. En, van het een komt het ander. Boeiend om elke keer mee te maken.

Ook de vraag: hoe een ieder van ons 'Van God los' in het tijdsgewricht van nu, God ziet (van onze gids te verwoorden in maximaal drie regels), leverde prachtige beelden op. Allemaal verschillend zowel in hoogte, breedte als diepte. Beelden om te zoenen, zou ik willen zeggen. Zo inspireerden we elkaar en hielden de groei er samen in.

Michiel de Jong

Berichten uit het Klein Beraad (Kerkeraad)

De meesten van u kennen waarschijnlijk wel de uitdrukking "Partir c'est mourir un peu of in goed Nederlands "Weggaan is een beetje sterven."

Toen ik na de gemeentevergadering thuis kwam met een prachtige bos bloemen, stroopwafels, speciale thee uit Zutphen en een theater bon, had ik toch een beetje een "onbestendig gevoel". Het voelde vreemd. Echter...

De datum 28 april stond vet in mijn agenda. Ik keek ernaar uit. Was er echt aan toe om de verantwoordelijkheid over te dragen en niet meer voortdurend "aan" te staan.

Een goed besluit om te stoppen. Het is goed zo!

Zo is dit ook mijn laatste bijdrage met "Berichten uit het Klein Beraad".

Veel van wat er besproken is op de 17e april ging over de komende gemeentevergadering op 28 april.

De agenda werd nog eens goed doorgenomen met als resultaat dat u een aangepaste agenda gemaïld kreeg.

Bijzonder was dat we via Teams, een digitale verbinding, met Eddy van den End (hoofd administratie ADS) hadden over het aantrekken van een betaalde kracht. Marlot Rappard en Ruben Tijmens hebben hem vragen gesteld over functieomschrijving, scholing, salariering, arbeidscontract, aantal werkuren enz. Het was een fijn gesprek en br. van den End is altijd bereid om komende vragen te beantwoorden.

Op 12 juni komt er in onze gemeente een studentenkor bestaande uit 43 studenten in de leeftijd van 17/18 jaar en 7 volwassenen. De liturgiecommissie zal zich buigen over de verdere organisatie van dit bezoek.

Uit de nalatenschap van zr. Gré Hommes hebben we een legaat ontvangen van €2000,-

Marlot Rappard en Ruben Tijmens zijn 6 april naar een overleg geweest in de Singelkerk te Amsterdam van Doopsgezinde gemeenten in Noord-Holland.

Vertegenwoordigers wisselden o.a. informatie met elkaar uit over ontwikkelingen in de eigen gemeente, spraken over de komende gemeente - beraadstag in Elspeet op 16 juni en hadden het over een NH-ontmoetingsdag. Zowel Ruben als Marlot hebben die bijeenkomst als zeer waardevol ervaren. Een schat aan ervaring werd gedeeld.

Ook is in onze vergadering gesproken over het aandragen van goede doelen voor de Diaconie. Ruben heeft daar een stukje over geschreven in Op Weg.

Voor Rineke de Jonge en mij was het een verrassing toen Marlot aan het begin van de vergadering met een slagroomsnit aankwam voor bij de koffie/thee. Want.. ja, dit was per slot van rekening onze laatste vergadering.

Heel attent en we hebben er allen heerlijk van gesmuld.

Anneke Struijf

Onze Gemeentevergadering op 28 april 2024.

Na de kerkdienst was er de halfjaarlijkse Gemeentevergadering. Op de agenda stonden een paar belangrijke onderwerpen waarover een beslissing/ stemming nodig was.

Voor één beslissing hadden we Piet Middelhoven uit Zaandam uitgenodigd. Hij vertelde over de mogelijkheden voor onze gebouwen en de toekomst daarvan als we zelf het onderhoud en de exploitatie niet meer kunnen bolwerken.

De vraag was of de gemeente instemde met het begin van het traject om de gebouwen over te dragen aan de Erfgoedstichting Hollandse Vermaningen. Uiteindelijk waren 33 mensen voor, 1 tegen en 1 onthouding. Dit traject gaat dus starten.

De tweede beslissing was over het wel of niet in dienst nemen van een betaalde kracht als 'bureau secretaris'. De uitslag van de stemming was 33 mensen voor, 2 tegen. Ook hiermee gaan we aan de slag, om het werk van vrijwilligers te ontlasten. Beide beslissingen betekenen op termijn het 'ontzorgen' van veel mensen in onze gemeente.

Jaarverslagen en begroting werden geaccordeerd, met onder andere dank aan de heldere uiteenzetting van Jo de Vries.

De laatste belangrijke stap op de gemeentevergadering was de verkiezing van twee nieuwe kerkenraadsleden. Hermine Koornneef en Marlot Rappard treden toe. Marlot kreeg meteen de voorzittershamer en kon de vergadering afronden.

Niet eerder dan nadat we het punt van vrijwilligers nog bespraken. Dit blijft een moeilijk punt, hoewel erg veel mensen al jaren hun steentje of steen bijdragen.

De aftredende kerkenraadsleden Anneke Struijf en Rineke de Jonge- van Zanen werden nog eens goed in het zonnetje gezet. Zij hebben zich jaren ingezet voor onze gemeente, wij zijn hen veel dank verschuldigd.

Nu gaan we weer verder met in ieder geval twee nieuwe trajecten om in te slaan. Natuurlijk houden we u op de hoogte van alle ontwikkelingen.

Marlot Rappard

“Zo God zien”

De onnoembare, Bron waaruit alle creatuur en inspiratie
is ontstaan én gaande is, tot in eeuwigheid
instaat tot het kiezen van het Goede.
De Bron aanwezig in creatuur
en er voortdurend mee bezig
om samen, in het bijzonder met de mens
- gelijk aan de potentie van de Bron -
aan ontplooiing en voltooiing
te werken.

Michiel de Jong

(onderstaand gedichtje van vijf regels op het thema
“Samen” gaat in infokastjes van de ziekenhuizen
Hoorn, Purmerend en Volendam één jaar rond)

**Het land van morgen
maken we samen
niemand alleen.
Over de aarde
een glimlach.**

Michiel de Jong 2024

de weg

jij
kaars
teken van
verbinding
aarde-hemel-het al
in een oogwenk
hier dan daar
ontvlam

tussen mensen
warm kwetsbaar licht
een hand tot schild
spreken vanuit je ziel

al wat licht vermag
komt aan het licht
kostbaar wordt het
over de aarde
vrede een schild
samen herderen
werken én delen
elkaar verstaan
aan toekomst
vol hoop

mijn god !

Michiel de Jong

Uit de Alkmaarse Raad van Kerken

De Alkmaarse Raad van Kerken kwam op 20 maart 2024 weer bij elkaar. Eind 2023 vroeg de kerkenraad van de NGK Alkmaar-Kapelkerk om toelating tot de ARK. Nadat aan alle statutaire verplichtingen, die gekoppeld zijn aan een toelatingsverzoek, was voldaan, kon de ARK tijdens deze vergadering het formele toelatingsbesluit nemen. Wij waren blij de vertegenwoordiger van de Kapelkerk te kunnen verwelkomen.

De penningmeester gaf een toelichting bij de jaarrekening 2023. Het financieel integreren van de Volkerstzang en de Laatdiensten in de ARK bracht veel werk met zich mee maar heeft een voor iedereen overzichtelijke en inzichtelijke situatie opgeleverd. De kascontrolecommissie heeft de controle uitgevoerd en alles in orde bevonden. De ARK heeft de jaarrekening vastgesteld en de penningmeester décharge verleend over het gevoerde beleid.

De aanmelding van de Kapelkerk vormde de aanleiding om het huishoudelijk reglement van de ARK onder de loep te nemen. Dit reglement bleek niet actueel en aan herziening toe te zijn. De vergadering ging akkoord met de voorgestelde aanpassingen.

De paasactie 2024 is afgerond. Dit jaar is onze paasgroet opnieuw op bijna 400 adressen gebracht. Het besluit om de waarde van de bonnen te verhogen betekende dat er aanzienlijk meer geld nodig was dan in voorgaande jaren. Dit besluit was genomen in het vertrouwen dat het financieel goed zou komen. Het kwam ook goed. Er is voldoende geld binnengekomen, zowel van particulieren als van organisaties.

Bij het vaste agendapunt "Rondje kerken" informeerden de ARK-leden elkaar over hun activiteiten en werden zorgen gedeeld. Het is goed om dit elke keer opnieuw te doen.

Ria de Rijke

Paasactie 2024 van de Alkmaarse Raad van Kerken

Wanneer wij de paasactie organiseren is het altijd weer spannend of de financiën die daarvoor nodig zijn ook binnenkomen. Dit jaar gold dat zeker omdat wij vanwege de inflatie de waarde van de bonnen verhoogden.

We zijn gestart in het vertrouwen dat het wel zou lukken. We werden in dat vertrouwen niet beschaamd! We hebben op bijna 400 adressen (en dat betreft dan 410 volwassenen en 194 kinderen) een paasgroet met waardebonnen kunnen bezorgen. De reacties waren hartverwarmend. Onze hartelijke dank gaat uit naar allen die aan deze actie hebben bijgedragen. Niet alleen maakte u de actie mede mogelijk, ook voelden wij ons er bij de organisatie door gedragen.

*Namens het paasactieteam van de ARK,
Ria de Rijke*

Bij het kampvuur

Oecumenische dienst 26 mei.

Bij een kampvuur kunnen de mooiste verhalen boven komen.

Verhalen die ergens over gáán, over hoe je in het leven staat, over wat je raakt en gaande houdt, over wat je hebt meegemaakt en hoe dat je heeft gevormd.

Bij een kampvuur kun je ontroerd, bemoedigd en beziel raken door elkaars verhalen en groeit verbondenheid en vriendschap.

De oecumenische dienst van 26 mei is als een kampvuur, waar we verhalen delen, die gaan over het vuur dat in ons brandt en dat ons ten diepste maakt tot broers en zussen in Christus, aangevuurd door zijn Geest.

We zullen luisteren, vertellen, delen en zingen, zo verschillend als we zijn. We hopen dat velen zullen aanschuiven om mee te doen!

De dienst is op zondag 26 mei, aanvang 10.30 uur, en vindt plaats in het gebouw van het Apostolisch Genootschap, Picassolaan 20 te Alkmaar.

Hartelijke groet namens de voorbereiders:
Jan Zwart (Apostolisch Genootschap)
Kees Olie (Protestantse Gemeente Alkmaar)
Erna Peijnenburg (Oudkatholieke parochie Alkmaar)
Hans Schipper (Apostolisch Genootschap)

In het gebouw van het Apostolisch Genootschap in Alkmaar staat op de glazen deuren die toegang geven tot de zaal van de samenkomst, dit gedicht geschreven:

Bij het kampvuur

(een gedicht van Paulo Coelho)

Wanneer ik bij het vuur zit
praat ik met mijn vrienden en vriendinnen.

En ik denk: waarom zeg ik zoveel,
als ik zo vaak niet in staat ben

om mijn woorden in daden om te zetten.

Mijn hart antwoordt:

wanneer je in het openbaar je ideeën verkondigt,
zul je ook moeten proberen ernaar te leven.

En omdat ik denk dat ik ben wat ik verkondig,
verander ik uiteindelijk in wat ik zeg.

